

Man gik altsaa over til Forste Behandling af Forslag til Lov om Stempelafgift af udenlandske offentlige Pengeeffekter samt om Forhøielse af Retsstemplet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A Spalte 1271—82).

Chr. Niemann: Det som er Hovedgjenstanden for dette Lovforslag, kan jeg i Principet ikke have Noget at erindre imod, men det forekommer mig, at det vil være meget prekärt, om der kan komme noget Betsentligt ud ved den foreslaede Bestatning af de udenlandske Papiere, idet det vil være saagodtsom umuligt at kontrollere Overholdelse af denne Stempelafgifts Betæggelse imodtagen i de Tilfælde, hvor Papierne omsættes gennem en Mægler, da der jo ellers ingen Nødvendighed vil være for at lade Obligationerne stemple. Det som gjør, at man ved andre Papiere er nødsaget til at betragte Stempelafgiften, forinden det Dieblisk kommer, hvor det er muligt at kontrollere det, er jo nemlig den Omstændighed, at man ellers ikke vil kunne undgaa en Bøde, hvorimod man her vil være fuldkommen sikret imod at komme til at betale nogen Bøde, naar man blot betragter Stempelafgiften i det Dieblisk, da Papierne overgives til Retsmægleren, naar Omsætningen skal ske gennem ham, thi det vil jo være ham umuligt at kontrollere, hvornår Papiert er kommet ind i Landet, og selve Kassationen af Stempelmærkerne kan jo foretages af Dokumentets Eier selv, i Dieblisket forinden han overgiver det til Retsmægleren til Omsætning. Jeg tror derfor heller ikke, at der nogeninde vil blive Anvendelse for den Bestemmelse, der findes i § 7 om en Bøde, som man isalder ved ikke i rette Tid at have betalt Stempelafgiften. Da jeg imidlertid ikke ser nogen anden Bet., der kan gaa, og da jeg i og for sig selv anser det for et overmaade fornuftigt Princip, hvorpaa denne Lov hviler, skal jeg ikke modsætte mig dens Fremme. Med Hensyn til Indholdet af den anden Del af Loven, nemlig § 9, kan jeg vel efter hvad der er oplyst i Motiverne, finde, at der er Grund til at forhøje denne

Stempelafgift, og jeg tror heller ikke, at en saadan (nogen Maade) vil skade Omsætningen; men det forekommer mig noget Besynderligt, at man saaledes som dette Lovforslag gaar ind paa, sætter Stempelafgiften for Retsbreve høiere end den for almindelige Gjældsbreve. Dette er jo Noget, som er ganske i Strid med den hidtilværende Gang at Lovgivningens Bestemmelser. Efter den ældre Stempellov vare jo nemlig Gjældsbreve stempelpligtige (Efter 1ste Klasse), indenby Retsbreve efter 2den Klasse og traserede Retsbreve efter 3de Klasse. Det nye Stempellov har nu vel sat Stempelgebyret for Retsbreve lige med det, der svares for de Gjældsbreve, for hvilke der ikke er stillet Pant, eller hvoraf der ikke svares Rente, men efter denne Bestemmelse vil Forholdet blive saaledes, at disse Papiere ville blive belagte med en høiere Stempelafgift end almindelige Gjældsbreve. Jeg veed nu ikke, om denne Bestemmelse muligvis er motiveret ved den Betragtning, at der saa ogsaa kun svares dette ene Stempelgebyr, idet nemlig Omsætningen derefter kan foregaa stemplefrit, hvilket ikke er Tilfældet med Gjældsbreve, men jeg tror dog ikke, at denne Betragtning i og for sig vil være tilstrækkelig til at motivere denne Bestemmelse. Jeg skal derfor henstille, om man, hvis man vil foretage en Forhøielse af Stempelafgiften for Retsbreve, da ogsaa vil finde Grund til at foretage en Forhøielse med Hensyn til Gjældsbreve.

Frederiksen: Jeg anser det Forslag, som her forelægges, for det uheldigste af alle de Skatteforslag, der ere fremkomne i denne Session. Jeg anser det for uretsfærdigt og skadeligt i enhver Henseende. Det kunde ved første Diekast synes, som om Ægelighed og Retfærdighed talte for at beskaffe den Formuemasse, som forelægges i fremmede Papiere. Det er jo en Sag, der oftere er berørt, ligesom jeg tror, at mange Mennesker dele den Anskuelse, som har drevet den høitæredede Minister dette Forslag, den, at man beskatter saa mange andre Indtægtskilber og Formuemasser, og at her er en stor Formuemasse for mange Mennesker, som ikke er beskattet, og derfor bør beskattes. Jeg tror imidlertid, at enhver nær-